

385

Luther Márton. 1539. (1483—1546.)

1. Elmúlt már az ó - esz - ten - dő, Te vagy, U -

ram, di - csé - ren - dő, Hogy a múlt sok ín - sé - gé -

ben Meg - tar - tot - tál ke - gyel - med - ben.

2. Fiú Isten, kérünk téged, / Te óvjál kegyesen minket, / A te anyaszentegyházad / Továbbra is oltalmazd.

3. Ne vond meg tőlünk igédet. / Mi lelki eledelünket; / A tévelygéstől, bálványtól, / Te őrizz minden gonosztól.

4. Add, hogy a büntől elálljunk, / Szent s jámbor élethez fogjunk; / Ne említsd régi bűnünket, / De adj áldott esztendőket.

5. Jó keresztyénként élhessünk. / Tebenned megpihenhesünk. / S ha örömben feltámadunk, / Veled örökké lakozzunk.

6. Örökké téged így áldunk, / Az angyalokkal imádunk, / Hitünket, Jézus, erősítsd, / Nevedet bennünk dicsőítsd!

1—2. v. Erfurt, 1568. 3—6. v. Steurlein Johann, 1588. (1546—1613.)